

РЕШЕНИЕ

№ 1044

гр. Пловдив, 25.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Доника Ил. Тарева Пехливанова

при участието на секретаря Елена Ив. Дженева
като разгледа докладваното от Доника Ил. Тарева Пехливанова
Административно наказателно дело № 20225330202431 по описа за 2022 година

взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № BG2022 3000-137 от 30.03.2022 г., издадено от началника на отдел „Митническо разузнаване и разследване“ в ТД „Митница-Пловдив“, с което на Г. Д. Ш., ЕГН: ***** е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 1000 лева за извършено нарушение на чл. 126, ал.1, т.1 от Закон за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/. Със същото Наказателно постановление предметът на митническо нарушение тютюн за пушене /за лула и цигари/ е отнет в полза на Държавата, на основание чл.124, ал.1 ЗАДС.

Жалбоподателят, Г.Ш., обжалва цитираното НП с доводи за неправилност и незаконосъобразност, които се поддържат от процесуалния й представител и в съдебно заседание. Претендира за неговата отмяна и присъждане на сторените по делото разноски.

Въззиваемата страна, Агенция „Митници“—Пловдив, изразява становище, че обжалваното НП е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна се установява следното:

На 20.12.2021г. била извършена СПО по сигнал от *** И.Д. от *** във връзка с незаконно държане на акцизни стоки. В хода на проверката *** от районното управление получили оперативна информация за лице, което държало и пренасяло акцизни стоки. Така на ул. „Дилянка“ в гр. Пловдив, на спирка на градския транспорт, *** спрели автобус пътуващ по линия № ***, а вътре в него забелязали жалбоподателката Г. Д. Ш., която в ръцете си държала черна полиетиленова чанта и пристъпили към проверка по установения ред. В хода на последната установили, че в чантата Г.Ш. държала нарязан тютюн. *** *** се обадили на автопатрул, който съпроводил жалбоподателя до сградата на ***. По случая била образувана преписка с рег. № *** по описа на ОЗ РУ при ОДМВР - Пловдив. С протокол за доброволно предаване *** жалбоподателят Ш. предала държаното от нея количество тютюн, а в писмените си обяснения посочила, че го е закупила от Руския пазар за лична употреба, като е знаела, че е без бандерол. Във връзка с иззетото вещество била изготвена експертна справка № 29 от 11.01.2022 г., съгласно която жълто-кафявата листна маса, обект на изследване, представлявала тютюн с нето тегло 2,015 кг., който можел да се използва за пушене без да се подлага на допълнителна индустриална обработка. Същият попадал в обхвата на продуктите, дефинирани в чл. 12, ал. 1, т. 1 от ЗАДС като „тютюн за пушене (за лула и цигари)“.

С Постановление от 31.01.2022 г., на РП - гр. Пловдив, е било отказано да се образува досъдебно производство по преписката и било постановено материалите да се изпратят на компетентния орган за ангажиране административнонаказателна отговорност.

Жалбоподателката била уведомена за образуваното срещу нея административнонаказателно производство по реда на чл.36, ал.2 от ЗАНН с писмо с изх. № ***, което било получено лично от нея на 22.03.2022г. На 30.03.2022г. било издадено обжалваното наказателно постановление.

Дължимият акциз за държаното количество тютюн за пушене от 2,015 кг., изчислен при условията на чл. 41, вр. чл. 29, ал 2 и чл. 38 от ЗАДС, бил в размер на 306,28 лв., а самата акцизна стока била отнета в полза на държавата.

Настоящият съдебен състав приема описаната фактическа обстановка за

установена, въз основа на приложените по делото: НП, АУАН, Постановление на РП-Пловдив, както и от останалите писмени доказателства, приложени в досъдебното производство, които, доколкото са събрани по реда на НПК, следва да се ценят като надлежи доказателствени източници.

Горната фактическа обстановка и събраните по делото доказателства обосновават следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирана страна, в законоустановения срок и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА. За да достигне до този извод, настоящият съдебен състав съобрази следното:

Съгласно чл. 126 ЗАДС лице, което държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, се наказва с глоба - за физическите лица, в двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 1000 лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 2000 лв. Субект на нарушението по чл. 126 ЗАДС може да бъде всяко лице, което държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки, без за тях да е налице документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, като законодателят не е ограничил субектите на това административно нарушение само до регистрираните по ЗАДС лица.

Настоящият съдебен състав приема, че в конкретния случай се установява по безспорен начин, че с действията си Г. Д. Ш. е осъществила от субективна и обективна страна състава на вмененото ѝ административно нарушение. От обективна страна се установява, че на 20.12.2021 г. тя е държала в черна полиетиленова чанта в автобус пътуващ по линия № *** в гр. Пловдив, акцизна стока - 2 кг. тютюн, без данъчен документ по закона за акцизите и данъчните складове или фактура или митническа декларация, или придружителен административен документ. Това обстоятелство е установено по безспорен и несъмнен начин и по същество не се опровергава от жалбоподателя, а напротив потвърждава се от самата нея в обяснението ѝ

пред *** на МВР.

В конкретния случай се касае за държане на акцизна стока – нарязан тютюн без какъвто и да е документ измежду предвидените в ЗАДС, като в случая деецът не е притежавала нито един от тях и не е изложила твърдения, нито е ангажирала доказателства, да е притежавала такива. Цитираната законова разпоредба по чл. 126 ЗАДС изисква държането, предлагането, продаването и превоза на такива стоки да се извършва всякога с надлежен документ, доказващ внасянето, обезпечаването или начисляването на следващия се върху нея акциз. В конкретния случай в заключението на изготвената по делото митническа експертна справка се сочи, че изследвания тютюнев материал би могъл да се квалифицира като „тютюн за пушене”. Съдът кредитира това заключение, доколкото по делото липсват основания същото да се поставя под съмнение. Следва да се има предвид и че до момента на издаване на обжалваното наказателно постановление, жалбоподателят не е оспорил нито начина, по който е била извършена тази справка, нито заключението на същата.

Всичко гореизложено обуславя и извода, че в конкретния случай е налице осъществяване от обективна страна на вмененото във вина на жалбоподателя административно нарушение.

От субективна страна деянието е извършено виновно. Тук следва да се има предвид, че за разлика от престъплението по чл. 234 от НК, което може да бъде извършено само умишлено, процесното административно нарушение може да се осъществи във двете форми на вина. В конкретния случай деянието е извършено при непредпазлива форма на вина и по-конкретно под формата небрежност. При извършване на деянието деецът не е предвиждала общественотоопасните последици, у същата не са били налице познания за свойството на деянието, противоправните последици и причинната връзка между тях, но е била длъжна и е могла да ги предвиди. Задължението за предвиждане в конкретния случай произтича от съществуването на нормативна разпоредба, която вменява определено правило за поведение, с което всички нейни адресати са длъжни да се съобразяват. В конкретния случай незнанието на нарушителя за определени факти от обективната действителност не изключва нейната отговорност, щом същата е съзнавала, че държи стока, за която е могла и е била длъжна да знае (тъй като това е

предвидено в нормативен акт), че е акцизна и че държането ѝ изисква съпровождането ѝ с определени документи. Ето защо се налага и изводът, че административното нарушение по чл. 126 ЗАДС от субективна страна е извършено виновно от Г.Ш., под формата на непредпазливост. Последната е била длъжна, при извършването от нея дейност, да съобрази поведението си с действащото законодателство, а именно: да притежава изискуемите по ЗАДС документи за държаните от същата акцизни стоки.

В случая е била приложима именно разпоредбата на чл. 36, ал.2 ЗАНН, в която АУАН изобщо не се издава, доколкото административно-наказателното производство е било образувано след изпращане на преписката от прокуратурата в следствие на отказ да се образува досъдебно производство. Налице е пълен идентитет между описаното в постановлението за отказ да се образува ДП деяние и описаното в процесното наказателно постановление. Видно от съдържанието и на двата документа, се касае за една и съща проверка, провеждана срещу едно и също лице, за деяние, осъществено на едно и също място, дата и време, като и изпълнителното деяние - „държане“, прието от прокурора за осъществило се в обективната действителност, съответства и на изпълнителното деяние в наказателното постановление. Нарушение на правото на защита на жалбоподателя щеше да е осъществено тогава, когато не е налице пълна идентичност между изпълнителното деяние на възбуденото наказателно производство и изпълнителното деяние на административното обвинение, както и липсата на идентичност между субектите на двете производства и предмета им.

В този случай шестмесечният срок за издаване на НП тече от получаване на прокурорската преписка. Това условие в случая е налице, доколкото от датата на издаване на НП - 30.03.2022г. е видно, че шестмесечният срок е бил спазен дори по отношение на датата на извършване на деянието - 20.12.2021г.

Правилно е квалифицирано нарушението като такова по чл. 126, ал. 1, т. 1 ЗАДС, а не по чл. 123 от ЗАДС. Следва да се подчертае, че нарушенията по чл. 123 ЗАДС и чл. 126 ЗАДС са напълно самостоятелни и имат отделно приложно поле, доколкото въвеждат различни правила за поведение. Чл. 123 ЗАДС въвежда изискване потребителските опаковки на държаните акцизни стоки да са облепени с оригинален бандерол, а чл. 126 ЗАДС предвижда

задължение упражняваната фактическа власт да е съпроводена с притежание на документ, доказващ внасянето, начисляването или обезпечаването на дължимия акциз.

Правилно е бил определен и размерът на дължимата глоба. Дължимият акциз за стоката предмет на нарушение общо нарязан тютюн 2,015 кг. по смисъла на чл. 12, ал. 1, т. 1 от ЗАДС, подробно описан в Протокол за доброволно предаване от 20.12.2021г., изчислен на основание чл. 41 от ЗАДС, във връзка с чл. 38, ал. 1 от ЗАДС, е в размер на общо 306.28 лв., съгласно Служебна бележка с рег. индекс 32-90863/18.03.2022г. от отдел „Акцизна дейност“ в ТД „Митница Пловдив“. Самото количество на предмета на нарушението пък е основание да се приеме, че не е налице маловажност на случая по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Процесния случай не би могъл да бъде счетен за маловажен и по смисъла на чл. 126б ал. 2 ЗАДС, който въвежда стойностен критерий на стоките, предмет на нарушението. В случая двойният размер на дължимия акциз значително надхвърля посочената стойност от 100 лева, при което и липсват основания за приложението на цитираната норма.

Законосъобразно е постановено отнемане в полза на държавата на акцизната стока-предмет на нарушението, съгласно чл. 124, ал. 1 ЗАДС.

При служебно извършената проверка, съдът не констатира допускането на нарушения в хода на административнонаказателното производство. В конкретния случай, при съставяне на АУАН и издаване на атакуваното НП, са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, в това число и срокове за издаване на НП и АУАН. Не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализирането на отговорността на жалбоподателя, не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството.

Всичко горепосочено обосновава и извода, че обжалваното наказателно постановление, като правилно и законосъобразно, следва да бъде потвърдено.

С оглед на крайния изход на спора, разноси се дължат от жалбоподателя на въззиваемата страна. На основание чл. 63д ЗАНН вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определи да бъде присъдено възнаграждение в размер на 120 лв. за осъществената защита от юрисконсулт, като съобрази фактическата и правна сложност на делото и вида и количеството на извършената дейност.

Поради горните мотиви, ПРС, XXV н. с.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № BG2022 3000-137 от 30.03.2022 г., издадено от началника на отдел „Митническо разузнаване и разследване“ в ТД „Митница-Пловдив“, с което на Г. Д. Ш., ЕГН: ***** е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 1000 /хиляда/ лева за извършено нарушение на чл. 126, ал.1, т.1 от Закон за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/.

Със същото Наказателно постановление предметът на митническо нарушение тютюн за пушене /за лула и цигари/ е отнет в полза на Държавата, на основание чл.124, ал.1 ЗАДС.

ОСЪЖДА Г. Д. Ш., ЕГН: *****, да ЗАПЛАТИ на Агенция Митници – гр. Пловдив сумата от 120 /сто и двадесет/ лева, представляваща разноси за представителство пред Районен съд.

Решението подлежи на обжалване пред ПАС по реда на гл. XII АПК и на основанията в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____